

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci žalobkyně: **L. F. D.** nar. **██████████** bytem **██████████**, zast. Mgr. Alexandrem Petrem, advokátem, se sídlem AK Brno, Moravské náměstí 4, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení 35.211,- Kč s přísl. a 140.800,- Kč s přísl.,

t a k t o :

- I. Řízení se co do zaplacení částky 35.211,- Kč a úroku z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 8.712,- Kč od 23. 6. 2015 do zaplacení zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 26.499,- Kč od 23. 6. 2015 do 5. 8. 2015, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku 140.800,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 23. 6. 2015 do zaplacení, se zamítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou došlou soudu dne 24. 6. 2015 domáhala částky 176.011,- Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnila tím, že bylo proti žalobkyni vedeno trestní stíhání pro přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Žalobkyně byla bezúhonná osoba a vznesené obvinění se týkalo trestné činnosti, které se měla žalobkyně údajně dopustit v okruhu své rodiny. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 7. 2014 č. j. **██████████** zamítl odvolání státní zástupkyně proti zprošťujícímu rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2014, který dne 12. 8. 2014 nabyl právní moci. S ohledem na povahu trestního

řízení, jeho průběh i celkový dopad do života žalobkyně, žalobkyně uplatnila u žalované nárok na náhradu škody a nemateriální újmy způsobené nezákonným rozhodnutím dne 22. 12. 2014. Žalobkyně požaduje po žalované náhradu škody ve výši 35.211,- Kč odpovídající nákladům zastoupení advokáta v trestním řízení, dále požaduje nemajetkovou újmu ve výši 140.800,- Kč, která odpovídá sazbě 400,- Kč za den trvání trestního stíhání. Trestní stíhání trvalo celkem 11 měsíců a 22 dnů.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že učinila nespornou tu skutečnost, že u ní žalobkyně dne 22. 12. 2014 uplatnila nárok na poskytnutí náhrady újmy ve výši 176.011,- Kč, která jí měla vzniknout v souvislosti s trestním stíháním vedeným proti její osobě u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE]. K projednání žádosti žalobkyně došlo dne 3. 8. 2015 a žalovaná nároku na náhradu majetkové újmy v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí v trestním řízení vyhověla ve výši 26.499,- Kč a u nemajetkové újmy shledala jako dostačující zadostiučinění konstatování a omluvu. Žalovaná konstatuje, že v daném řízení došlo k nezákonnému rozhodnutí. Žalovaná nepřiznala žalobkyni úkony ze dne 28. 5. 2013 prostudování spisu, dne 29. 5. 2013 porada, dne 30. 5. 2013 účast při vysvětlení a dne 26. 7. 2013 porada, když tyto se konaly před vydáním nezákonného rozhodnutí, které je v tomto případě záznam o sdělení podezření ze dne 29. 7. 2013. Co se týče nemajetkové újmy, tak žalovaná konstatovala, že v trestním řízení vedeném proti žalobkyni došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu zák. č. 82/1998 Sb., za což žalobkyni vyslovila omluvu. Toto konstatování a vyslovenou omluvu považuje žalovaná nadále za dostačující zadostiučinění vzniklé nemajetkové újmy. Řízení nelze považovat za děletrvající, v trestním stíhání žalobkyně jako poškozená vystupovala [REDAKCE] D [REDAKCE] P [REDAKCE] zproštěna žalobkyně dle ust. § 226 pídm. B) trestního řádu v souladu se zásadou in dubio pro reo.

Podáním došlým soudu dne 11. 8. 2015 vzala žalobkyně žalobu částečně zpět co do původně žalované jistiny ve výši 35.211,- Kč, když nadále považuje úroky z prodlení z přiznané jistiny ve výši 26.499,- Kč od 23. 6. 2015 do zaplacení dne 5. 8. 2015, jež činí celkem 257,15 Kč.

Soud proto řízení v rozsahu zpětvzetí ve výroku I. dle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. zastavil co do částky 35.211,- Kč a úroku z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 8.712,- Kč od 23. 6. 2015 do zaplacení.

Mezi účastníky není sporu v tom, že žalobkyně u žalované dne 22. 12. 2014 uplatnila nárok na poskytnutí náhrady újmy ve výši 176.011,- Kč, která jí měla vzniknout v souvislosti s trestním stíháním vedeným proti její osobě u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE]. K projednání žádosti žalobkyně došlo dne 3. 8. 2015. Žalovaná nároku na náhradu majetkové újmy vzniklé v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí v trestním řízení vyhověla ve výši 26.499,- Kč a uhradila částku bezhotovostním převodem na účet určený žalobkyni dne 5. 8. 2015. U nemajetkové újmy shledala jako dostačující zadostiučinění konstatování a omluvu. Toto má soud prokázáno rovněž z žádosti o odškodnění ze dne 22. 12. 2014 včetně dodejky, z žádosti žalované o doplnění žádosti ze dne 12. 3. 2015, z doplnění návrhu ze dne 18. 3. 2015 včetně dodejky, ze stanoviska žalované ze dne 3. 8. 2015.

Dále byla žalobkyně vyzvána při jednání dne 30. 9. 2015 v souladu s ust. § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. k doplnění tvrzení, jak trestní řízení vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] zasáhlo do její osobní sféry a k tomuto aby označila důkazy. Na to žalobkyně doplnila to, že má vážné zdravotní potíže, tyto potíže zahrnují [REDAKCE] které se

vyskytly ještě před trestním stíháním, ovšem následně se v období trestního stíhání zhoršily. Žalobkyně nesla situaci stresově, nebyla nikdy stíhána. Dále se trvale narušily jejich rodinné vztahy, které se mohly po běžných konfliktech vyřešit uplynutím nějakého období, nicméně trestní stíhání obnovení vztahů v rámci rodiny znemožnilo. Sestra a její matka vypovídaly před soudem proti žalobkyni, když bylo zřejmé, že uvádí skutečnosti, které mohly vést k nepodmíněnému trestu odnětí svobody žalobkyně. Toto období trvalo přibližně jeden rok. Dále ze strany příbuzenstva, známých, které znala žalobkyně, její sestra i matka, došlo ke změně chování, když se vyhýbají žalobkyni, v její přítomnosti se jeví tak, že jsou ostražitější a nestojí o kontakt s její osobou. K prokázání těchto tvrzení navrhla žalobkyně výslech své matky I. P. nar. bytem

Ze spisu Městského soudu v Brně sp. zn. má soud prokázány následující skutečnosti :

Dne 29. 7. 2013 bylo sděleno podezření žalobkyni pro trestný čin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, neboť na základě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že

Z protokolu o výslechu podezřelého – žalobkyně ze dne 29. 7. 2013 má soud prokázáno, že žalobkyně měla spory se svojí sestrou, kdy dle žalobkyně matka je pod nátlakem její sestry a snaží se sestře ve všem vyhovět. Toto stíhání považovala žalobkyně dle protokolu o výslechu podezřelého jako řešení rodinných sporů, které jsou narušeny. Toto má soud rovněž prokázáno z protokolu o výslechu svědka – matky žalobkyně ze dne 16. 5. 2013. Z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob žalobkyně má soud prokázáno, že žalobkyně nebyla nikdy trestně stíhána, stejně tak nebylo s ní vedeno řízení pro přestupek, jak má soud prokázáno z úředního záznamu ze dne 29. 7. 2013 Policie České republiky. Dne 2. 8. 2013 byl podán návrh na potrestání, proběhlo hlavní líčení dne 30. 9. 2013, kdy byla vyslechnuta sestra žalobkyně, která znovu potvrdila, jak má soud prokázáno, že se sestrou vůbec nemluvila, nemluví s ní dotud, měli spolu rozpory, kdy sestra upřesnila, že spory se sestrou se datují již před zahájením tohoto trestního stíhání, kdy tyto spory již také řešila policie. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem s tím, že žalobkyně je vinna dne 30. 9. 2013, žalobkyně proti tomuto podala odvolání, kdy odvolací soud Krajský soud v Brně rozsudek soudu prvního stupně zrušil dne 14. 11. 2013 a vrátil věc soudu prvního stupně, soud prvního stupně opětovně rozhodl rozsudkem dne 20. 1. 2014 o vině žalobkyně, žalobkyně opětovně podala odvolání. Odvolací soud dne 3. 4. 2014 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Z výslechu sestry ze dne 10. 3. 2014 z protokolu o hlavním líčení má soud prokázáno, že žalobkyně podala na sestru rovněž trestní oznámení před oznámením matky nad žalobkyni. Dále soud má prokázáno, že

rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 28. 5. 2014 byla žalobkyně zproštěna obžaloby. Toto rozhodnutí nabylo ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 7. 2014, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí odvolání státního zástupce, právní moci dne 8. 8. 2014. Z žádanky k ultrazvukovému vyšetření ze dne [REDAKCE], ze závěrečné zprávy o hospitalizaci z Fakultní nemocnice [REDAKCE] ze zprávy o ambulantním vyšetření ze dne [REDAKCE] Fakultní nemocnice [REDAKCE] a ze dne [REDAKCE] má soud prokázáno, že žalobkyně dochází k pravidelnému vyšetření [REDAKCE] dále byla podrobena [REDAKCE]

Po provedeném dokazování má soud prokázán následující skutkový stav: Proti žalobkyni bylo vedeno trestní stíhání pro přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Žalobkyně nikdy nebyla trestně stíhána ani nebyla projednávána pro přestupek. Řízení bylo skončeno rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2014, kterým byla žalobkyně zproštěna obžaloby, nabyl právní moci dne 8. 8. 2014. Žalobkyně uplatnila s ohledem na povahu trestního řízení a jeho průběh i celkový dopad do života žalobkyně dne 22. 12. 2014 u žalované nárok na náhradu škody a nemateriální újmy způsobené nezákonným rozhodnutím. Žalovaná nároku na náhradu majetkové újmy vzniklé v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí v trestním řízení vyhověla ve výši 26.499,- Kč a uhradila bezhotovostním převodem na účet určený žalobkyni dne 5. 8. 2015. U nemajetkové újmy shledala jako dostačující zadostiučinění konstatování a omluvu. Trestní stíhání bylo vyústěním konfliktů mezi žalobkyní a její sestrou, které spolu již tři roky nemluvily, jejich konflikt řešila i policie.

Soud zamítl návrh na doplnění dokazování výsledkem matky žalobkyně [REDAKCE] P [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a to z následujících důvodů. Matka žalobkyně měla vypovídat ohledně toho, jak trestní stíhání žalobkyně vedlo k narušení vztahů v rodině, když soud má za prokázané ze spisu Městského soudu v Brně sp. zn. [REDAKCE], že vztahy v rodině žalobkyně byly již narušeny před sdělením podezření žalobkyni, když matka žalobkyně i sestra žalobkyně shodně vypověděly v tomto řízení, že žalobkyně se svojí sestrou již tři roky vůbec nemluvily. Soud proto tento důkaz považuje za zcela nadbytečný pro právní posouzení ve věci samé, a proto jej zamítl.

Po právní stránce dospěl soud k následujícím závěrům: Mezi účastníky nebylo sporu v tom, zda bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu ust. § 8 zák. č. 82/1998 Sb. Bylo sporu pouze v tom, zda vznikla žalobkyni nemajetková újma z důvodu zahájení a vedení trestního stíhání, kterou je nutno odškodnit penězi a v jaké výši, když co se týče vzniku nemajetkové újmy z důvodu zahájení a vedení trestního stíhání, nejde o vyvratitelnou domněnku jako u nepřiměřeně dlouhého řízení, kdy se újma na straně poškozeného předpokládá újma z důvodu trestního stíhání, musí být prokázána (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 3. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2555/2010, ze dne 3. 7. 2012 sp. zn. 30 Cdo 4280/2011). Soud tak vychází z toho, že vznik nemajetkové újmy, jakkoliv je každé trestní stíhání dle nálezů Ústavního soudu ČR sp. zn. IV ÚS 428/05 spojeno vždy s jistým zásahem do osobnostních práv trestně stíhaných osob, není na místě presumovat, ale prokazovat, stejně tak jeho intenzitu případné újmy odůvodňující peněžní odškodnění. Žalobkyně vylíčila dopady trestního stíhání v její osobnostní sféře tak, že byly narušeny vztahy v jejích rodině, přičemž soud vzal za prokázané z předmětného trestního spisu, že tyto vztahy v rodině byly již narušeny před zahájením, resp. sdělením podezření žalobkyně, kdy podezření bylo sděleno na základě dostavení se její matky, která uvedla, že [REDAKCE] [REDAKCE] Stejně tak matka i sestra žalobkyně shodně vypověděly v daném trestním řízení, že žalobkyně se svojí sestrou se již tři roky nebaví a že žalobkyně

podala dokonce na svoji sestru jiné trestní oznámení. Z lékařských zpráv předložených žalobkyní nevyplývá, že by žalobkyně v souvislosti s tímto trestním řízením trpěla onemocněním. Přesto soud dospěl k závěru, že žalobkyni nemajetková újma spočívající v zásahu do jeho osobnostních práv se zahájením a vedením trestního stíhání vznikla, avšak adekvátním odškodněním této újmy pak s přihlédnutím k její intenzitě se jeví soudu jako dostačující konstatování a omluva žalované. Soud konstatuje, že jakkoliv forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namíste pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2813/2011). Soud uvádí, že o případ, v němž by nemělo být přiznáno zadostiučinění v penězích, v tomto případě jde. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že vztahy v rodině žalobkyně byly narušeny již před sdělením podezření, kdy samotné sdělení podezření bylo na základě neuspořádaných vztahů mezi žalobkyní a její sestrou. Soud rovněž odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3076/2012, který uvedl, že konstatování porušení práva je plnohodnotnou formou zadostiučinění předpokládanou ustanovením § 31 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb., kterou není na místě žádným způsobem bagatelizovat. Dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1684/2010, kdy Nejvyšší soud ČR vyložil, že na prvním místě přichází v úvahu poskytnutí zadostiučinění formou konstatování porušení práva jako jedné z forem morální satisfakce. Peněžní satisfakce připadá v úvahu tehdy, pokud by morální satisfakce nebyla způsobené nemajetkové újmě adekvátní. Z těchto důvodů soud žalobu co se týče peněžitého zadostiučinění v penězích dle ust. § 31a zák. č. 82/1998 Sb. ve výroku III. zamítl.

Ve výroku II. soud přiznal žalobkyni úrok z prodlení z částky 26.499,- Kč, kterou žalovaná zaplatila žalobkyni dne 5. 8. 2015, tedy po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovenou v ust. § 15 zák. č. 82/1998 Sb., která uplynula dne 22. 6. 2015, když žalobkyně uplatnila u žalované žádost o náhradu škody dne 22. 12. 2014.

Ve výroku IV. soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně byla procesně úspěšná, co se týče náhrady škody, avšak neúspěšná, co se týče nemajetkové újmy ve smyslu ust. § 142 odst. 2 o.s.ř.

O lhůtě k plnění rozhodl ve smyslu ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., kdy soudu je z jeho činnosti známo, že žalovaná z hlediska administrativy potřebuje delší lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

V Praze dne 14. prosince 2015

Mgr. Zdeňka Burdová, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Veronika Lounová